



Mor l'arquitecte Bernat Catllar i Gosà

Imatge:

© Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC)

Bernat Catllar i Gosà, arquitecte (1948-2024)

Nasqué el 1948 a Perpinyà, on ha mort aquesta setmana. Reposarà divendres a Sellagosa. El seu petit país és una comuna de la república francesa adjacent a l'enclau de Llivia. En Bernat se'n feia passeres amunt i avall de la ratlla burocràtica. De la francesa a l'espanyola, però sempre Cerdanya. El paisatge que compartia amb el poeta Jordi Pere Cerdà que ens va fer conèixer als companys gironins i empordanesos. Anades i tornades de Cerdanya a Ripollès. De Toulouse a Barcelona. De París a Lleida i a Girona.

Arquitecte des de 1976. Inicià la recerca en arxius cartogràfics que portà finalment al cap dels anys a dues publicacions fonamentals per la cultura geogràfica del país: El 1987 l'Atlas de Lleida, amb Josep Lladonosa i Pere Armengol, i el 1994 l'Atlas de Girona ciutat i l'Atlas de les ciutats de Girona, amb Josep Riera i Ramon Castells. En matèria documental el Col·legi d'Arquitectes assumí, subsidiàriament, una funció d'Estat, com ho havia fet abans amb els pioners inventaris de patrimoni i l'oficina d'informació urbanística. A càrrec de l'esforç econòmic dels arquitectes i amb l'expertesa i la devoció d'en Bernat i els seus companys

varen posar les bases d'un accés ordenat -molt abans del món digital- a milers de documents cartogràfics que permeten analitzar el territori i els fets urbans. N'és prova indiscutible la continuada citació en assajos i recerques.

La vinculació amb Girona més enllà del treball amb en Josep i en Ramon va continuar amb col·laboracions intel·lectuals en diversos grups (Fuses / Viader, Birulés / Cabré / Romans...) i sobretot en dedicar-se professionalment a l'arxiu històric. La seva inquietud, amb l'ajut de les tècniques Rosa M^a Gil i Gemma Domènech, va permetre posar a l'abast del públic diferents fons: Martorell, Catà, Masó...

Mentrestant i fins ara mateix les passeres amunt i avall entre Toulouse i les nostres comarques li permetien treballar sobre personatges dels veïns del nord, els seus altres conciutadans, i a la vegada ens feien sentir, al seu costat, un xic més europeus. El fotògraf Jean Dieuzaide, l'arquitecte Fabien Castaing, els projectes de Le Corbusier, l'arquitectura del segle XX al departament del Tarn...

L'últim dia que ens vam trobar fou el 16 de desembre de 2022 a la casa dels nassos d'Olot, seu de la Delegació de la Garrotxa. Hi havia baixat des de la muntanya i jo hi havia pujat des de la plana per parlar de l'arquitecte Bertomeu Agustí i Vergés. En acabat, amb els cabells flamejant, el front ampli acarolat per la mà oberta i la mirada penetrant i entremaliada, em va xiuxiuejar un suggeriment de recerca que no haurem tingut temps de completar junts (la relació entre les represàlies polítiques de postguerra i les vides íntimes dels arquitectes olotins durant la revolució). Ahir en Frederic Cabré deia que també ens haurà quedat pendent la trobada al paradís secret de S'Alguer. I ara m'expliquen que és en premsa un nou llibre sobre l'arquitecte Emili Donato escrit per en Bernat amb Josep M^a Rovira i Enric Granell...

Amb el treball enorme que ha deixat fet i fent-se, no s'esfumaran pas ni l'arrelament a la terra que mantenia ni la passió intel·lectual cosmopolita que ens va aportar.

Joan Falgueras

24/10/2024

[Tornar](#) [2]

Copyright@ Col·legi d'Arquitectes de Catalunya : <http://213.151.109.9/en/node/31991>

Links:

[1] <http://213.151.109.9/en/node/31991>

[2] <http://213.151.109.9/en/javascript%3Ahistory.back%281%29>